

MINDEORD

Kære Tøger ...

Alt godt, skrev du altid, når du afsluttede en mail. Og hvis nogen skulle have eneretten til den afmelding, så var det netop dig. For alt blev nærmest godt, når du satte dit præg på Politikens udvikling.

Ingen hverken indenfor eller udenfor var i tvivl om, at du havde mange ord, og at du elskede at fremføre dem. Du fik ofte ret. Ikke fordi du skulle have det på grund af den position, du havde, men fordi du havde ret.

Du havde en formidabel evne til at vægte det væsentlige, skære alt det ligegyldige fra og så bare lade pointen lande med en vægt, så ingen rundt om bordet var i tvivl. Pointerne kunne klippes ud, når du havde talt.

Det var så godt for Politikens ve og vel. Og mere end det. Det var godt ikke bare for journalistikken, men også samfundsdebatten. Du skubbede til os, til avisen, til udviklingen. Du gjorde avisen sund og livskraftig, og netop i disse dage har du af-

leveret et historisk godt økonomisk årsresultat for avisen.

Du havde nogle lag, en tilgang, der ikke kan tillæres – de var der bare, og du brugte dem dedikeret og helhjertet – og heldigvis for os investerede du dem i Politiken. Al din indsigt var godt kryddret med en humoristisk og ofte også selvironisk tilgang, som du ikke sparede på. Du var din helt egen.

Du flyttede avisen, og du rykkede den offentlige opinion i Danmark. Med huma-

nisme og ordentlighed som dine grundværdier.

Du var en frygtløs udfordrer og beskyttede aldrig dig selv. Du gjorde en forskel, en kæmpestor forskel.

Vores tanker er hos Tine, Emil, Lucas og Johan.

Vi vil passe godt på Politiken. Politikens daglige ledelse,

ROY, ANITA, ANETTE, ANNE METTE OG LARS

Lars Løkke Rasmussen: Dansk presse har mistet en kraftfuld stemme

»MED TØGER SEIDENFADENS alt for tidlige død har dansk presse i dag mistet en vigtig og kraftfuld stemme. Selv om jeg ikke altid har været enig i Tøger Seidenfadens pointer, har jeg altid haft respekt for den ægte optagethed og interesse, han havde for det politiske indhold og den politiske debat. Vores folkestyre hviler grundlæggende på den frie presse og den meningsdannende debat, der foregår i dens spalter – den debat har i dag mistet en karismatisk og engageret deltager. (pol)

Anne-Christine Potocka: At diskutere med ham var fantastisk

»JEG KAN IKKE tro de forfærdelige nyheder. Vi gik i klasse sammen på den internationale skole i Paris i fire år, fra vi var 11 år gamle. Og derefter har vi holdt kontakten ved lige. Han har været som en fætter, jeg har besøgt fra tid til anden gennem de seneste år, eller som kom til Paris for enten at undervise eller lytte til foredrag. En, jeg har besøgt hjemme hos hans fantastiske kone og børn«, siger Anne-Christine Potocka, læge og klassekammerat fra Frankrig.

»For mig var han bare fascinerende at lytte til. Han havde et bredt syn på kultur og politik, som han var passioneret omkring. Og bare det at bruge tid sammen med ham, lytte til ham, diskutere med ham var fantastisk. Han elskede at diskutere bare for diskussionens skyld og gjorde det passioneret i timevis om samfund, kultur og politik.«

»Allerede dengang i skolen var han meget mere moden end resten af klassen. Han var interesseret i ting, der var langt fra, hvad et 11-årigt barn normalt er interesseret i. Han elskede at udveksle ideer og mening. Han var meget overbevisende, når han argumenterede, men han var også meget åben og lyttede til andre. Hans personlighed gjorde, at man var glad for at have ham som ven. Hvis man dukkede op i København, var han der altid. Han tilhørte et landskab af folk, der betød noget. (adel)

SVINGDØRS-HILSENER. Blomster, postkort og levende lys blev i går lagt foran svingdøren for at mindes Politikens chefredaktør. Foto: Peter Hove Olesen

Johannes Riis: Tøger indeholdt en sjælden blanding af arrogance og jovialitet

»JEG LÆRTE TØGER at kende i forbindelse med sagen omkring Salman Rushdies 'De sataniske vers'. Han var netop blevet chefredaktør på Weekendavisen, og jeg var direktør for Samlerens Forlag. Vi indledte vores bekendtskab med at være på kant: Weekendavisen insisterede på at bringe et uddrag af bogen. Agenten ville ikke give tilladelse til det, og som forlægger for Rushdie skulle jeg jo forsvare hans interesser. Så det var en noget klem situation. Men det var jo altid værdt at være uenig med Tøger«, siger Johannes Riis, litterær direktør på Gyldendal.

»Sidste gang, jeg var sammen med ham, var i november i forbindelse med bogmessen. Vi spiste middag sammen med forfatteren A.S. Byatt. Efter den middag delte Tøger og jeg en taxa hjem, hvor vi talte om alt andet end sygdom.«

»Men jeg ved jo godt, hvor alvorlig en sygdom modermærkekræft er. Jeg kan huske, da det i første omgang blev kendt, at Tøger havde den sygdom, at min kone og jeg sagde til hinanden: 'Tøger, ham kan vi ikke undvære'«.

»Men det bliver vi så nødt til nu. Man kunne blive afsindig irriteret på Tøger. Han var et overvældende menneske. Og

også overvældende godt begavet. Tøger indeholdt en sjælden blanding af arrogance og jovialitet, så man var jo ikke bange for at diskutere med ham. Der var højtt til loftet. Det er også overvældende at skulle vurdere hans betydning lige i dag. For han prægede jo ikke bare Politiken, han havde stor betydning for hele det danske samfund. Det blev et kort liv. Tøger blev jo desværre et eksempel på, at livets længde ikke er afgørende for de aftryk, et menneske kan nå at sætte på verden«. (vesterberg)

Fyrtårnet er slukket ...

... men mindet om Tøger Seidenfaden vil altid lyse.

POUL MADSEN

»Fyrtårnet i dansk presse er slukket. Tøger ragede ganske enkelt op over alle andre. Det var kun, når han signerede sine ledere, ts, at Tøger skrev med småt. Alt andet var med stort.

Men I guder, hvor kunne han også være irriterende. Jeg har deltaget i utallige tv-debatter med Tøger og tænkt, at den

mand ejer ikke tvilens nådegave. Men han behøvede den nok også mindre end alle vi andre.

Tøger deltog aldrig i en debat for at blive enig med de andre i panelet. Han var debattør i ordets bedste betydning uden tanke for, hvad andre mente om ham. Alene optaget af synspunktet – og for at få alle andre til at forstå, at han naturligvis havde ret. Og det gjorde ham til yndlingsoffer på side 2 i Ekstra Bladet.

Men Politikens læsere elskede Tøger for det.

Det er ved at være et stykke tid siden,

jeg sidst har set Tøger bag glasruden i hjørnekontoret her på Rådhuspladsen. For kræftsygdommen kunne selv han ikke tale sig ud af. Han kæmpede mod kræften med samme kraft, som han debatterede. Men ordene slog desværre ikke til.

Tøger døde alt for ung, men heldigvis kom han også ind i dansk presse tidligt. Jeg vil savne ham, selvom vi ofte ikke var enige. Debatten i Danmark har mistet sit fyrtårn. Men mindet vil altid lyse«. (fra eb.dk)

LÆSERNE MINDES

Lynende intelligent og progressiv

Jeg vil altid huske Tøger som et lynende intelligent og progressivt menneske. Altid saglig, altid fornuftig, aldrig bange for at tage de svagestes parti. Som søn af en flygtning takker jeg ham for alt det, han har gjort og sagt gennem årene.

Diego Krogstrup, Albertslund

Min ven

Du var min ven, du vidste det bare ikke.

Ayse, København

Gav det usagte liv

Tøger var en omfattende mundfuld, der konstant mættede den demokratiske debat. Velvalgte ord kaldte altid på svar, og dermed blev Tøger igangsætter i samtalen. Evig respekt for sine modstandere, talte ikke for at kanøfle, men fordi enhver ytring skaber, hvad den nævner. Kæmpe medmenneskelighed og mod til at sætte trykpressen i gang med ord, der for andre var utænkelige. Tøger gav det usagte liv.

Jeppe Søe, Vejle

Som en provokerende onkel

Oprigtig og kompromisløs. Var ikke altid enig, men havde stor respekt for Tøgers konsekvente tilgang til stoffet, uanset indhold. Følte, jeg kendte ham som den provokerende, offensive onkel, der næsten altid, på sigt, havde ret. Er rystet over tabet. God vind, Tøger.

Jan, København

Et umådeligt stort tab

Når man var uenig med Tøger, gjorde man klogt i at reflektere over Tøgers argumenter, for han havde sandsynligvis ret. Det er et umådeligt stort tab for os læsere, Politiken, ja, for Danmark, at Tøger er død. Jeg kondolerer både Tøgers familie og alle ansatte på Politiken.

Ebbe Larsen, Odense SV

Måden, han så det hele på

Man sidder her tilbage alene med tanke på, hvordan kultur- og åndsliv fortsat skal bestå

uden måden, hvorpå Tøger det hele så. Vincent F. Hendricks, København

Altid værd at lytte til

Tøger var vis og havde megen visdom at øse af. En vinkel, en kant, en klumme, et skævt smil, en pointe i de budskaber, han kom med. Altid værd at lytte til og blive klogere af. En stor mand har lukket sine øjne. Tak for det, du sagde og ikke mindst gjorde undervejs.

Jytte Gaardsted, Silkeborg

Et stort tab for demokratiet

Et lysende forbillede er væk. Her er blevet fattigere at være. Tøgers død er et stort tab for Danmark – et stort tab for demokratiet.

Grethe Schmidt, Hørsholm

En god, lang sludder

Tøger er nu med sin skaber, og de får uden tvivl en god og lang sludder. Mine tanker går til Tøgers familie.

Ringsing, London

One of the goods guys

Tøger var 'one of the good guys'. Æret være hans minde.

Poul S. Sørensen, Nakskov

Forstod, hvad det hele går ud på

Jeg vil huske Tøger Seidenfaden som en af de få, der virkelig forstod, hvad det hele går ud på. Æret være dit minde.

Lene Lykke, Humlebæk

Et fyrtårn i debatten

Tøger Seidenfaden var et fyrtårn i den danske debat, og et menneske, der havde en enorm integritet, som end ikke den hårdeste og mest barske debat kunne røkke ved. Han tegnede en midterposition i dansk politisk debat, hvor der nu i sørgelig grad bliver tomt. Danmark – og jeg – vil savne Tøger Seidenfaden.

Birthe Friis, Århus

Kæmp og dø

Han har gang på gang taget ordene ud af munden på mig og overbevist mig om, at det nytter at kæmpe for alt, hvad der er kært, og dø, om så det gælder.

Antonie Lauritzen, Gentofte

Et bolværk mod uanstændigheden

Vi vil huske Tøger Seidenfaden som et bolværk mod uanstændigheden. Vi vil savne ham voldsomt.

Jørgen Christiansen og Ingelise Thyssen, Ganløse

Det eneste sande oppositionsparti

Danmark har mistet sit eneste sande oppositionsparti. Vi kommer til at savne Tøger. Hvor havde han ret i mange ting, en virkelig liberalist med kultur og med et fantastisk sprog. Jeg græder!

Johannes Hyltdig, Brørup

En af vor tids største ånder

Jeg var helt sikker på, at Tøger Seidenfaden var udødelig. Jeg vil huske ham som en af vor tids største ånder. Måske den største af dem alle ...

Pernille Plaetner, København

Klar til at gå mod strømmen

Jeg vil savne Tøgers Seidenfadens courage, skarphed og klarhed til at gå mod strømmen, når alle de andre mente, han var på afeje. Jeg vil huske ham som en professionel, der turde mene, hvad han sagde, og skrev, hvad han mente.

Tatiana Jessen, København

Respekt!

For et par år siden sendte jeg Tøger Seidenfaden en e-mail, fordi jeg var uenig med ham i en leder. Kort efter fik jeg en mail tilbage, og den var laaaang. Indledningen var: »Du får kun et kort svar, for familien kommer på besøg om en halv time...« Respekt! Jeg har siden været enig med Tøger i alt. Et fantastisk menneske.

Henning Carlsen, Glostrup

Altid et glimt i øjet

Hvis Tøger skulle udtale sig i tv, blev jeg altid hængende. Fantastisk debattør, et omvandrede leksikon, altid et glimt i øjet. Fredsbævegelsen havde John Lennon, rockmusikken Elvis – den danske debat havde Tøger.

Malte Trier Mørch, København

Landesorg

Ang. Tøger Seidenfadens død mener jeg, der burde være landesorg, for hvem skal nu sørge for, at vi, det danske folk, opfører os anstændigt? Jeg vil savne hans artikler!

Birte Forsell, Tisvilde

Noget er gået itu

Nej, nej, nej
Det kan ikke det må ikke være sandt. Noget er gået itu slæet i stykker
En stor polyhistor en fornem retoriker et altruistisk og humanistisk menneske er ikke mere. Tøger er død.

Vækstfremmeren i dansk politisk debat saltet i værdidebatten hjertet i holdningsafklaring. Det må ikke, men er sandt.

Tøger er død
En familie har mistet en central person en far en hjørnesteen. Politiken har mistet roret fyrtårnet og sit eget billede. Sænk fanerne men sæt hælen i rejs panden, stå imod og skærp tonen på Tøgers vegne og læsernes.

Hans V. Bang, Haderslev

Læs mange flere reaktioner fra læserne på www.politiken.dk

Priser:
Publicist-Prisen 1989.
Pris fra Einar Hansens Forskningsfond 1991.
Frode Jakobsen-Prisen 1995.
Ebbe Munccks Hæderspris i oktober 2010.
Kåret til Årets Blæksprutte 10. november 2010 ved præsentationen af satirehæftet Blæksprutten på Gyldendal.

Tøger Seidenfadens markante sager:
Stor tilhænger af den første Golfkrig i 1990, som blev kaldt »en velsignelsesrig krig«, og støtter igen krigen i 1998. Men klar modstander af Danmarks deltagelse i den anden Irakkrig i 2003 og kritisk over for USA's invasion.

26. oktober 1995 bringer Politiken Ritt Bjerregaards bog 'Kommissærens dagbog' som et tillæg til avisen. I maj 1997 modtager Tøger Seidenfaden en dom i Københavns Byret på 20 dages hæftebetinget og uden bøde for sin rolle i dagbogssagen. Dommen bliver anket til landsretten. I december 2007 indgår Politiken et forlig med forlaget Aschehoug og EU-kommissær Ritt Bjerregaard og betaler 100.000 kroner. Forud for forliget opgav både Seidenfaden og anklagemyndigheden ankesagen.

I 1998 er det Politiken, der lancerer Bjørn

Lomborg, og Tøger Seidenfaden forsvarer ham energisk i den offentlige debat. Efter fire Lomborg-kroniker reagerer mere end 1.000 læsere på hans holdninger til klimaspørgsmål.

Forudser i 2002, da de nye gratisaviser kommer på gaden, at der ikke er noget, der tyder på, at de kan tjene penge, og at de næppe vil efterlade sig det helt store savn, når luften om et år eller to begynder at sive ud af boblen.

Under karikaturkrisen i 2005-06 vælger Tøger Seidenfaden at flytte fokus over på regeringens håndtering af krisen, som

han var stærk kritisk over for. Politiken offentliggør i december 2005 de 22 fhv. danske ambassadørers åbne brev til statsministeren, der kritiserer den hidtidige håndtering og advarer om, hvor galt det kan gå.

28. maj 2006 bringer Politiken alle Muhammedtegninger i forbindelse med et essay af Art Spiegelman, og 13. februar 2008 genoptrykker 17 danske aviser – heriblandt Politiken – en eller flere Muhammedtegninger som følge af PET's anholdelse af tre mænd, som planlægger mord på tegneren Kurt Westergaard.

16. september 2009 offentliggør Politiken Thomas Rathacks bog 'Jæger. I krig med eliten' i sin helhed. Det sker, fordi forsvarlets ledelse har forsøgt at forhindre offentliggørelsen af bogen.

12. november 2009 indleder Politiken en indsamling, der skal sikre midler til driften af et nyoprettet Irakcenter. Det skal drive oplysningsvirksomhed, og det vil i første række tilbyde ansættelse til afviste irakiske asylansøgere, der dermed kan få arbejds- og opholdstilladelse.

26. februar 2010 offentliggør Politiken, at avisen har indgået forlig med

profeten Muhammeds efterfølgere og undskylder for de krænkelser, tegningerne har forårsaget.

I december 2010 opgiver politiet i København efter mere end et års efterforskning at rejse sag mod Politikens ansvarshavende chefredaktør, Tøger Seidenfaden, og administrerende direktør i JP/Politikens Hus, Lars Munch, i jægerbogsagen.
Aase Andreasen, Politikens Bibliotek